

Arrest

nr. 92 338 van 28 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 8 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2012 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Hannes VERVENNE die loco advocaat Alexis DESWAEF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peuhl-origine, afkomstig van Bambeto (Conakry). Op 27 september 2011 nam u, als militant van de UFDG (Union des Forces Démocratiques de Guinée) deel aan een manifestatie in Conakry, tegen het beleid van de huidige president, Alpha Condé. Reeds van in het begin van de manifestatie waren er veel politieagenten en gendarmes in de straten. Ze waren

zwaar bewapend. Toen de manifestatie bijeen kwam probeerden de politieagenten de betogers uiteen te drijven met traangasbommen. Er ontstond paniek en de manifestanten probeerden zichzelf te redden door weg te lopen. Ook u liep weg maar werd ingehaald door een politieagent en gearresteerd. U werd naar het Escadron Mobile n°2 in Hamdallaye gebracht. Daar werd u meteen ondervraagd en ervan beschuldigd deelgenomen te hebben aan een verboden manifestatie en deel uit te maken van de Peuhl-etnie die tegen de president is. U werd gedurende 30 minuten mishandeld en vervolgens naar uw cel gebracht waar u ongeveer drie maanden werd opgesloten in onmenselijke omstandigheden. In de nacht van 18 op 19 januari 2012 werd u vervolgens meegenomen door een agent die u naar de poort van de gevangenis bracht. Daar stuurde hij u naar een taxi die in de buurt geparkeerd stond. In de taxi vernam u dat uw vader uw vlucht uit de gevangenis geregeld had. U werd naar kennissen van uw vader gebracht waar u bleef tot 21 januari. Op die dag werd u door een man naar de luchthaven gebracht waar u een vlucht nam naar België. Op 22 januari 2012 kwam u in België aan waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw detentie in de gevangenis van de gendarmerie van Hamdallaye ten gevolge van uw deelname aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p. 3) niet aannemelijk maakt.

U verklaart dat u hebt deelgenomen aan de manifestatie van de oppositie te Conakry op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p.2-3). Vervolgens verklaarde u dat u tijdens de volledige duur van uw detentie, dus vanaf 27 september 2011 tot 19 januari 2012 steeds in dezelfde cel opgesloten zat in het Escadron Mobile n°2 van Hamdallaye (gehoor CGVS, p.3, 6). U verklaarde ook dat bij u in de cel nog een andere jongen, Diakanké, zat die ook op de manifestatie aanwezig was en dat ook al diegenen die met dezelfde vrachtwagen als u waren opgepakt naar dezelfde detentieplaats werden gebracht (gehoor CGVS, p. 6).

U verklaarde verder ook dat bijna alle gendarmeries gevangenen hebben opgevangen op 27 september 2011 (gehoor CGVS, p.6).

Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in ' la Maison Centrale', een gevangenis te Conakry. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van 3 maanden in het Escadron Mobile n°2 van Hamdallaye. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende arrestatie door gendarmes op 27 september 2011.

Bovendien is het totaal onaannemelijk dat u, hoewel u sinds uw aankomst in België nog contact had met uw vader, u nagelaten hebt te vragen naar uw huidige situatie in Guinée (gehoor CGVS, p. 7). Ook dit element tast de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees danig aan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verder stelde u dat de huidige president Alpha Conde, een etnische Malinke, is en dat door de huidige autoriteiten de Peuhls, waartoe u behoort, gevisieerd worden (gehoor CGVS, p.3, 8), maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit daadwerkelijk omwille van uw Peuhl-zijn persoonlijk problemen zou hebben gehad, laat staan vervolgd zou zijn geweest door de Guineese autoriteiten omwille van uw etnische origine. U verklaarde immers voor uw problemen omwille van de manifestatie van 27 september 2011, die ongeloofwaardig werden bevonden, nooit problemen te hebben gehad in Guinée (gehoor CGVS, p.4). Uw opmerking is dan ook van algemene en hypothetische aard. Met betrekking tot de situatie in Guinée voor wat mensen van de Peulh (of Fullah-) etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinée enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peulh (of Fullah-)etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren (gehoor CGVS, p. 2).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de zorgvuldigheidsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1A, tweede alinea van de Conventie van Genève, de artikelen 48 en volgende van de vreemdelingenwet, en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De verzoekende partij betoogt met betrekking tot de deelname aan de manifestatie van 27 september 2011 dat de verwerende partij niet betwist dat zij heeft deelgenomen aan deze manifestatie. De verzoekende partij heeft hieromtrent veel details gegeven en uit het gehoorrapport blijkt dat zij een zeer klare kijk heeft op politiek gebied.

Betreffende de aanhouding en vasthouding in Escadron Mobile nr. 2 betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij evenmin haar aanhouding en vasthouding betwist. De bestreden beslissing geeft duidelijk aan dat de verwerende partij meent dat de detentie ten gevolge van de manifestatie van 27 september 2011 niet aannemelijk werd gemaakt. Er kunnen vragen gesteld worden bij het feit dat de verwerende partij zich baseert op slechts twee bronnen. De verzoekende partij heeft nochtans vele details gegeven betreffende haar vasthouding, en zij heeft een beschrijving kunnen geven van het gebouw met een tekening. De verwerende partij heeft ook absoluut niet gesteld dat de detentie van de verzoekende partij niet aannemelijk is, maar enkel het verband van de detentie met de manifestatie. De vraag is of de verwerende partij hiertoe kon besluiten op basis van slechts twee bronnen die het vluchtverhaal van de verzoekende partij tegenspreken. De verklaringen van de verzoekende partij zijn plausibel en gedetailleerd. Zij is duidelijk een politiek activist. Van de twee bronnen die de verwerende partij aanhaalt staat de waarachtigheid niet eens vast, en er wordt door de verwerende partij niet gesteld dat zij in de publicatie expliciet wilden aangeven dat er enkel en alleen opposanten werden opgesloten in La Maison Centrale en nergens anders. Dit kan niet overtuigen om het relaas van de verzoekende partij van tafel te vegen. Bovendien hoeft een kandidaat vluchteling zijn verklaringen niet noodzakelijk met 'bewijzen' aan te tonen. Verklaringen kunnen volstaan. De verklaringen van de verzoekende partij

zijn plausibel niet tegengesteld aan algemeen gekende feiten. De verzoekende partij moet het voordeel van de twijfel worden gegeven. De verwerende partij is onzorgvuldig geweest omdat zij zich heeft laten leiden door informatie die niet met absolute zekerheid toelaat te bepalen of de detentie van de verzoekende partij ten gevolge van de manifestatie niet aannemelijk zou zijn. Zij heeft tevens nagelaten de gedetailleerde verklaringen van de verzoekende partij op hun waarde te schatten nu zij deze op zich niet betwist.

De verzoekende partij betoogt verder dat de bestreden beslissing artikel 1A, tweede alinea van de Conventie van Genève schendt. Zij stelt dat blijkt dat zij een politiek militant is, Peuhl is, heeft deelgenomen aan de manifestatie van 27 september 2011, zij gedetineerd werd, en zij ontsnapt is. De familie van de verzoekende partij heeft reeds een aanhoudingsmandaat ontvangen voor haar nu zij ontsnapt is uit de gevangenis waar zij vastzat. Dit wordt nog overgemaakt in de volgende weken. De verzoekende partij wordt bijgevolg in geval van terugkeer niet louter en alleen vervolgd omwille van haar deelname aan de manifestatie, maar vooral omwille van haar ontsnapping.

Wat betreft de subsidiaire bescherming betoogt de verzoekende partij dat zij een jonge man is waarvan de verklaringen betreffende haar vervolging helemaal niet worden tegengesproken door de verwerende partij. Er werd een aanhoudingsmandaat uitgevaardigd zodat zij bij terugkeer een risico loopt op foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst. Het risico op ernstige schade is dan ook aangetoond en de subsidiaire beschermingsstatus moet haar worden toegekend.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

De bestreden beslissing bevat het volgende motief: *"Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in 'la Maison Centrale', een gevangenis te Conakry. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van 3 maanden in het Escadron Mobile n°2 van Hamdallaye. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende arrestatie door gendarmes op 27 september 2011".* De verzoekende partij brengt hiertegen enkel in dat er vragen kunnen gesteld worden bij het feit dat de verwerende partij zich baseert op slechts twee bronnen. De verzoekende partij heeft volgens haar nochtans vele details gegeven betreffende haar vasthouding, en zij heeft een beschrijving kunnen geven van het gebouw met een tekening. De verzoekende partij lijkt echter te vergeten dat de essentie van bovenstaand motief er echter in bestaat dat uit de informatie van het commissariaat-generaal blijkt dat de manifestanten op een andere plaats werden opgesloten dan zij zelf stelde. De verzoekende partij stelt ook dat van de twee bronnen die de verwerende partij aanhaalt de waarachtigheid niet eens vaststaat, en er door de verwerende partij niet gesteld wordt dat zij in de publicatie expliciet wilden aangeven dat er enkel en alleen opposanten werden opgesloten in La Maison Centrale en nergens anders. De verzoekende partij brengt echter, buiten deze loutere beweringen, geen enkel concreet bewijselement bij van het feit dat er ook elders manifestanten werden opgesloten, terwijl de verwerende partij haar motief steunt op objectieve bronnen die zich in het administratief dossier bevinden. Vanzelfsprekend volstaan loutere beweringen niet om de informatie afkomstig van deze bronnen te weerleggen.

Ook het 'mandat d'arret' dat de verzoekende partij bijbrengt weerlegt op geen enkele wijze het motief van de bestreden beslissing dat alle manifestanten die werden opgepakt op een andere plaats werden opgesloten dan de verzoekende partij heeft verklaard. Dit aanhoudingsmandaat vermeldt immers niet de plaats waaruit de verzoekende partij is ontsnapt. Bovendien gaat het in casu om kopies, waaraan geen bewijskracht kan verleend worden omdat de waarachtigheid van het stuk niet kan nagegaan worden.

Verder beperkt de verzoekende partij zich tot de loutere bewering dat zij een politiek militant is, Peuhl is, heeft deelgenomen aan de manifestatie van 27 september 2011, zij gedetineerd werd, en zij ontsnapt is. Met deze loutere bewering weerlegt zij echter niet op voldoende concrete wijze de volgende motieven van de bestreden beslissing : *“nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit daadwerkelijk omwille van uw Peuhl-zijn persoonlijk problemen zou hebben gehad, laat staan vervolgd zou zijn geweest door de Guineese autoriteiten omwille van uw etnische origine. U verklaarde immers voor uw problemen omwille van de manifestatie van 27 september 2011, die ongeloofwaardig werden bevonden, nooit problemen te hebben gehad in Guinee (gehoor CGVS, p.4). Uw opmerking is dan ook van algemene en hypothetische aard”, “Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peulh (of Fullah)-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier)”, en “Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren (gehoor CGVS, p. 2)”.*

Gezien de conclusie van het commissariaat-generaal dat het relaas van de verzoekende partij ongeloofwaardig is, blijft staan, maakt de verzoekende partij de schending van artikel 3 EVRM in het geheel niet aannemelijk, noch de schending van de overige wetsbepalingen, beginselen van behoorlijk bestuur, en algemene rechtsbeginselen die de verzoekende partij aanvoert. Dat blijkt omstandig uit bovenstaande bespreking. Het enig middel is dan ook niet gegrond.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus, en de Raad weigert haar dan ook de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC